

Arrest

nr. 286 991 van 31 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*U kwam aan in België op 02 mei 2018 en diende **een eerste verzoek tot internationale bescherming** in op 15 mei 2018.*

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en te behoren tot de stam Yoruba. U bent geboren op 23 november 1960 te Lagos, Lagos State. Uw religie was oorspronkelijk moslim, zoals uw vader, maar u bekeerde zich tot het katholicisme, zoals uw moeder. U ging tot 1980 naar school, enerzijds in Lagos stad, en anderzijds in Ibadan, Oyo State. In 1981 ging u met een studentenvisum naar de Verenigde Staten (hierna VS), waar u een pilotenopleiding genoot aan de Meacham luchtvaartschool in Fort Worth,

Texas. Nadat u uw pilotenstudies in de VS voltooide, en uw studentenvisum bijgevolg verliep, bleef u illegaal in het land en werkte er in het zwart als taxichauffeur en als copiloot. In de jaren '80 had u een relatie met **S.J.**, met wie u een dochter heeft M.J.(geboren in 1989). Sinds 1990 had u in de VS een relatie met **B.O.**. In 1994, overleed uw vader die apotheker was en een eigen zaak runde in Epe, Lagos state, Nigeria. Rond het jaar 2000 kwam u **T.B.O.** toevallig tegen in Texas, die u reeds kende uit Nigeria. Ze was namelijk de tweelingzus van uw schoonzus K.O.O.. U begon een relatie met T., en had ook nog steeds een relatie met B.. T. verbleef ook illegaal in de VS en werd in 2001 teruggestuurd naar Nigeria. In 2002 werd ook u door de Amerikaanse immigratiedienst het land uitgewezen en keerde u via vrijwillige terugkeer terug naar Nigeria. T. liet u ondertussen weten dat ze zwanger was van uw zoon, en beviel in oktober van dat jaar van uw zoon F.. Bij uw aankomst in Nigeria, bleek dat de apothekerszaak van uw vader gedurende 8 jaar slecht gerund was en deze op de rand van bankroet stond. Omdat u de zaak van uw vader niet meer kon redden, en zelf geen job kon vinden in Lagos als piloot, besloot u in 2010 naar Kano stad te gaan in het noorden van Nigeria. Daar vond u een job waarbij u gewassen moest bespuiten met pesticiden. In Kano verbleef u in de wijk Sabon Gari. Eind november 2014, terwijl u op het werk was, pleegde Boko Haram een aanslag op de markt in Kano. Toen u op de terugweg van uw werk merkte wat er gaande was en mensen zag wegrennen, belde u uw vriend A., die u aanbood om bij hem te blijven in de wijk Tudun Wada, dichtbij de politiebarakken, omdat het daar veiliger zou zijn. U bleef gedurende 3 à 4 weken bij A., maar kon uw werk als pesticiden besproeier niet hervatten omdat Boko Haram vooral in die regio actief was. Toen u hoorde over werkgelegenheid in Libië besloot u naar daar te gaan.

In januari 2015 stak u de grens over naar Niger en reisde via de woestijn naar Libië. Op 29 juli 2015 stak u vanuit Libië per boot de Middellandse Zee over. Uw boot werd geïntercepteerd en u werd aan land gebracht in Lampedusa, Italië. Aangezien u medebestuurder was van de boot, als navigator van de kapitein, werd u bij aankomst door de Italiaanse autoriteiten gearresteerd op verdenking van mensensmokkel. Op 1 augustus 2015 werd u naar de gevangenis gestuurd onder de alias As.O.. Na uw proces in Italië kreeg u een veroordeling van 5 jaar, dat in beroep werd verminderd tot 3 jaar. Na 2,5 jaar werd u vrijgelaten uit de gevangenis. U deed een aanvraag om een verblijfsvergunning in Italië te krijgen ('di soggiorno'), maar deze aanvraag werd geweigerd, en dus besloot u naar België te gaan.

Met betrekking tot uw eerste verzoek nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) **op 10 februari 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming**. U ging tegen deze beslissing in beroep op 26 maart 2021. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde de beslissing van het CGVS op 06 september 2021.

U verliet België en reisde naar Denemarken op 24 september 2021. In Denemarken ontmoette u bij aankomst een zekere N. in het station. U wist niet waar u naartoe moest gaan en legde uw situatie uit aan N.. U vertelde hem dat u gay bent. Vervolgens stelde N. voor dat u bij hem en zijn partner An. kon verblijven. Initieel wou u in Denemarken een verzoek om internationale bescherming indienen, echter toen u leerde dat België vermoedelijk toch verantwoordelijk ging worden gesteld voor de behandeling van uw nieuw verzoek om internationale bescherming dat u in Denemarken zou indienen, besloot u in Denemarken toch geen verzoek in te dienen. Evenmin keerde u terug naar België om een volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen. In de plaats hoopte u dat N. en L. u een partner konden vinden. Echter, nadat u ongeveer twee weken verbleef bij N. en An., begon N. te eisen dat u seks met hem zou hebben, zoniet zou hij u op straat zetten. Daarom had u gedwongen seks met N.. U voelde zich hier echter heel slecht bij omdat u schrik had dat An. het zou kunnen te weten komen, en u wou niet tussen de twee partners komen. Uiteindelijk besloot u weg te gaan bij N. en An.. U ging terug naar het station in Denemarken en legde uw situatie uit aan een man. Deze man hielp u vervolgens om terug naar België te gaan.

U kwam aan in België op 06 december 2021 en diende **een tweede verzoek om internationale bescherming** in op 09 december 2021. Op 01 februari 2022 verklaarde het CGVS uw tweede verzoek ontvankelijk. U verklaarde dat u gay bent en dat u hierdoor vreest terug te keren naar Nigeria. Toen u 13 jaar was begon u jongens leuk te vinden. U had een vriend **C.OI.** met wie u de hele tijd samen tijd doorbracht tot u van de middelbare school afstudeerde en naar de Verenigde Staten verhuisde. Op uw 17 jaar had u ook seks met C.. C. ging voor studies naar Ierland en jullie contact verwaterde. In de Verenigde Staten had u een vier jaar durende relatie met **L.M.**, met wie u zelfs plande om te huwen. Dit naast uw relaties met B.O. en T.B.. Toen u in 2002 terugkeerde van de VS naar Nigeria, trok u terug in bij uw moeder, uw schoonzus K.OI., haar twee dochters Ke. en Sa., en uw zoon F. in de O.C.nr. 42, Ibadan, Oyo state.

Onmiddellijk na uw terugkeer uit de VS, begon u een relatie met een man genaamd **D.Ba.**, terwijl u ook nog steeds een relatie had met T.. Uw relatie met D. duurde tot aan uw vertrek uit Nigeria. Enkele maanden na de geboorte van uw zoon F., kwam T. echter te weten dat u gay was toen ze u hoorde praten aan de telefoon. U ontkende eerst, maar een maand later vertelde u haar toch de waarheid en gingen jullie uit elkaar. T. overleed toen uw zoon één jaar oud was (2003), waarna uw schoonzus K. zich over hem ontfermde. Sinds 2008 begon u een relatie met **TO.A.**. In 2009 ontmoette u enkele gays in een onafgewerkt gebouw, u werd betrap en moest wegrennen. Sommige van uw vrienden geraakten gewond tijdens het vluchten omdat ze door glas en over een hekken moesten springen. Op 4 april 2012 verloofde u zich met TO.A.. Echter, twee à drie weken 2 maanden na uw verloving, betrapte TO.A. u toen u met een man genaamd S.A. aan het kussen was in het toilet, u biechtte haar vervolgens op dat u gay was en ze verbrak de relatie. In 2013 werd u betrap met 5 andere gay mannen (Mu., Ku., En., Su., Ad.) aan de interstate brug tussen Lagos en Ibadan terwijl jullie seksuele intimiteiten deden. De ongeveer tien mannen die u betrapten, waaronder uw overbuur Do. begonnen jullie aan te vallen terwijl jullie probeerden weg te vluchten. U werd gesneden op uw arm. In 2014, 2015 ging u naar Kano state. Daar verbleef u iets langer dan een jaar, vooraleer u doorreisde via Niger naar Libië. In 2017 leidde uw overbuur Do. mensen naar uw huis in Nigeria die uw huis in brand staken omdat "er een gay man woonde". Hierdoor moest uw familie verhuizen.

Ter staving van uw huidige verzoek legde u de volgende documenten neer: Een aangifte bij de politie in Ixelles van diefstal van uw gsm dd. 20/12/2021; een brief van de familieadvocaat in Nigeria Ad.Ka. & Co dd. 06/12/2021 met betrekking tot de wetgeving in Nigeria rond LGBT, uw reisdocumenten naar Denemarken, en een attest van Rainbow House.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde dat u de **Nigeriaanse** nationaliteit bezit en dat u vervolging vreest wegens uw **seksuele oriëntatie**. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u gay of biseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-Generaal constateert dat het niet evident is de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel of biseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-Generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

(1)Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u bij uw eerste verzoek om internationale bescherming niets hebt vermeld over uw beweerde homoseksuele of biseksuele geaardheid, laat staan de verschillende problemen waarmee u als gevolg van deze geaardheid in Nigeria werd geconfronteerd.

U werd tijdens de procedure van uw eerste verzoek om internationale bescherming, ruimschoots de kans geboden, om alle problemen uiteen te zetten waarmee u in Nigeria werd geconfronteerd, en om alle redenen te vertellen waarom u niet naar Nigeria kan of wenst terug te keren. Op geen enkel moment, hebt u ook maar iets vermeld over het feit dat u een vrees hebt ten aanzien van Nigeria omwille van uw

biseksuele geaardheid. U vermeldde er niets over bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie Vragenlijst DVZ eerste verzoek dd.21/06/2018, en Vragenlijst CGVS eerste verzoek dd. 04/06/2019), noch in uw asielaanvraag tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 5 oktober 2020. Op het einde van het persoonlijk onderhoud, werd u door de protection officer meerdere keren gevraagd of u nog andere problemen had, of u naast het feit dat u niet kon werken en de armoede nog andere problemen had, of u problemen had met de Nigeriaanse autoriteiten, en hierop antwoordde u steevast "neen" (notities van het persoonlijk onderhoud eerste verzoek dd. 05/10/2020 (hierna NPO1) p. 24). Op de vraag waarom u zich niet veilig voelt om terug te keren naar Nigeria, vermeldde u evenmin iets over uw biseksuele geaardheid. Ook op de vraag of u naast de algemene situatie in Nigeria een persoonlijk probleem had waarom u niet terug kan keren, vermeldde u nog steeds niets over uw geaardheid. U verklaarde enkel "niemand wilt u, als je terug gaat, niemand wilt u, en je hebt niets, alles is weg. Wat is daar nog voor mij? Dat is het." (NPO1 p.25). Op de vraag of u alle redenen voor uw vertrek en waarom u niet kan terugkeren naar Nigeria hebt verteld, verklaarde u louter "ja, ik denk het, en als er iets ontbreekt, dan is het omdat ik het ben vergeten. Ik vergeet soms dingen, maar ik vertelde u als ik mijn probleem van in het begin verteld heb, soms heb ik geheugen problemen." (NPO p.25). Het is weinig geloofwaardig, indien u werkelijk een gegronde vrees hebt bij terugkeer naar Nigeria omwille van uw verklaring dat u gay bent en biseksueel bent, dat u dit zou "vergeten". Nadat u op 10 februari 2021 een negatieve beslissing kreeg van het CGVS in uw eerste verzoek, ging u op 16 maart 2021 in beroep tegen de weigeringsbeslissing van het CGVS. In het verzoekschrift werd aangegeven dat er – buiten de economische problemen en de dreiging van Boko Haram – meer is. Zo werd aangehaald dat u zich bekeerde tot het christendom en dit een minderheidsreligie zou zijn in Nigeria en dat christenen gediscrimineerd worden bij medische voorzieningen. Opnieuw werd op geen enkel moment melding gemaakt van uw beweerde biseksuele geaardheid, het feit dat u hierdoor herhaaldelijk problemen kende in Nigeria en dit de reden was waarom u Nigeria ontvluchtte en u niet naar Nigeria kan terugkeren.

Pas bij het indienen van uw tweede verzoek om internationale bescherming, verklaarde u bij de DVZ dat u homoseksueel bent en dat u vrees naar Nigeria terug te keren omdat homoseksualiteit er strafbaar is (Verklaring volgend verzoek dd. 17/01/2022).

U in het kader van uw volgend verzoek om internationale bescherming door de protection officer gevraagd om welke reden u nooit eerder iets hebt verteld over uw biseksuele/homoseksuele oriëntatie, verklaarde u dat u beschaamd was omdat u zo lang uw homoseksualiteit in Nigeria moest geheim houden, en ook in Libië kon u niet zeggen dat u gay was omdat ze u zouden doden (Notities van het persoonlijk onderhoud tweede verzoek dd. 01/04/2022 (hierna NPO2) p.19). U verklaarde "Omdat ik beschaamd was, en om uw vraag te beantwoorden omdat we zolang in het geheim waren, beschaamd en niet openlijk (exposed) mogen zijn, dat raakte me (got to me), en zelfs nu, ik heb wat vrienden in Rainbow house, maar ik kan niet dichtbij, niet close geraken oww wat met me gebeurde in Denemarken" (...) "Ik zal het zo zeggen, het is als iemand die opgesloten is voor zoveel jaren, en plots laten ze hem vrij, het zal je een tijdje duren vooraleer je bent aangepast aan de straat." (NPO2 p.19-20).

Hoewel er in sommige gevallen begrip voor kan worden opgebracht dat een verzoeker niet onmiddellijk zijn geaardheid durft te openbaren bij de asieldiensten als zijn motief voor vrees bij terugkeer, omwille van bepaalde gevoelens van schaamte, of een geïnternaliseerde taboe-cultuur rond homoseksualiteit, dient het te worden vastgesteld dat deze redenering in uw geval niet kan weerhouden worden. **Uw bewering dat u bij de Belgische asieldiensten niets eerder hebt verteld over uw geaardheid omdat u beschaamd was, omdat u uw geaardheid in Nigeria zo lang verborgen hebt moeten houden, staat immers haaks op uw andere verklaringen over de beleving van uw beweerde biseksuele geaardheid in de Verenigde Staten en in Denemarken, en ten aanzien van uw vrienden en familie in Nigeria.** Van 1981 tot 2002 woonde u in de Verenigde Staten. U gevraagd hoe u om ging met uw homoseksualiteit in de Verenigde Staten verklaarde u "vrij, geen probleem, in de VS, ze zijn meer open, zoals we hier neerzitten, als een gay man binnenkomt, hij kan makkelijk zien en zeggen "hé, hey je ziet er goed uit", **het is geen verlegen iets, ze zijn niet beschaamd.** Als je biseksueel bent in de VS, het enige ding is dat je niet kan huwen, maar tegelijkertijd zal ze u niet verlaten omdat je biseksueel bent." (NPO2 p.25). U gevraagd wat dit concreet voor u inhield om uw seksualiteit vrij te beleven, verklaarde u "je moet niet over uw schouder kijken of iemand u in de gaten houdt, of met wie je omgaat en niet, in de VS gaat hen dit allemaal niet aan, je hebt uw eigen leven te leven. Families komen en ze verwelkomen hen, het is geen verschil. Maar in Afrika kan je dit niet doen. In de VS als je gay bent, of lesbian so what, in Afrika kan je dat niet doen. Tenzij als er iemand is die niet houdt van die geaardheid, maar ze zullen je er niet over aanspreken, maar daar je hebt overal clubs, ze hebben hun eigen clubs, hun eigen plaats, hun eigen bars en alles, **alles is open, geen probleem**, mensen vallen hen niet lastig(...)" (NPO2 p.26). Bovendien verbleef u op het moment dat u uw persoonlijk onderhoud op het

CGVS had (5 oktober 2020) reeds twee jaar en een half in België (2 mei 2018), net als de Verenigde Staten een land waar men zijn homo- of biseksualiteit vrij kan beleven.

Het feit dat u verklaarde uw homoseksualiteit of biseksualiteit in de Verenigde Staten openlijk en vrij te beleven, wringt met uw bewering dat u in België te beschaamd zou zijn geweest om van bij het begin van uw asielprocedure eerlijk te zijn over uw geaardheid. Immers mag van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, in het kader van zijn plicht tot medewerking, redelijkerwijze worden verwacht dat hij van bij de aanvang van de asielprocedure alle essentiële elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op een zorgvuldige, nauwkeurige, coherente en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek, zodat op grond ervan kan worden nagegaan of er met betrekking tot de asielzoeker aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, te meer aangezien het feit dat iemand een verzoek om internationale bescherming indient op zich al een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoeker bieden.

Het feit dat u verklaarde dat u na het ontvangen van uw negatieve beslissing in België, naar huis belde en uw familie in Nigeria u zelfs vroeg "maar zei je dat je gay bent?" en ik zei nee, en ze zeiden "waarom niet?". is veelzeggend (NPO2 p.5). **Immers blijkt hieruit, dat uw familie niet alleen op de hoogte is van uw beweerde geaardheid, maar dat zelfs zij verwachtten dat u dit zou vertellen bij uw verzoek om internationale bescherming. Dat u, ondanks de aanmoediging van uw familie, nog steeds niets zou gezegd hebben wanneer u in beroep ging tegen diezelfde negatieve beslissing, ondermijnt sterk de geloofwaardigheid van uw verklaringen.**

Wanneer u door de protection officer gevraagd werd om welke reden u besloot naar Denemarken te gaan, nadat uw verzoek in België werd geweigerd, verklaarde u: "Omdat ik de hoop verloor, omdat ik, **via mijn advocaat, ik zei "ik ben gay", en ze zeiden "waarom zei je het niet?"**. En ik zei "omdat ik beschaamd was", want in Nigeria, was er een wet, die werd uitgevaardigd tegen LGBT, de Same Sex Prohibition Marriage Bill, het werd uitgevaardigd in 2014 door de toenmalige president van Nigeria Goodluck Jonathan." (NPO2 p.7). Het is weinig geloofwaardig, indien u werkelijk homoseksueel was, en dit zou hebben gezegd tegen uw advocaat in België, dat uw advocaat u niet zou hebben aangespoord om dit dan toch ten minste in het kader van uw beroepsprocedure te vertellen.

Ook uw verklaringen over uw verblijf in Denemarken ondergraven de geloofwaardigheid van uw bewering dat u "te beschaamd" was om in België de waarheid te zeggen over uw geaardheid. Zo verklaarde u dat u bij aankomst in Denemarken niet wist waar u naartoe moest gaan. U ontmoette een man in het station en legde aan hem uw situatie en alles uit. Toen deze man u vroeg of u een probleem hebt met LGBT mensen, antwoordde u meteen rechtuit en zei "nee nee, ik ben ook gay". (NPO2 p.5) Deze man, die N. heette, stelde u vervolgens voor dat u bij hem en zijn partner An. kon verblijven. Toen u reeds ongeveer twee weken verbleef bij N. en An., probeerde N. u plots te versieren. Hij eiste van u dat u seks met hem zou hebben, anders zou hij u op straat zetten. U wees hem initieel af, omdat u niet tussen N. en zijn partner wou komen, maar toen u zag dat N. het serieus meende, en u vreesde om op straat te belanden, besloot u uiteindelijk te doen wat hij wou. (NPO2 p.5-6). U voelde zich hier heel slecht bij, omdat u gedwongen seks had met N. achter de rug van An.. Omdat u schrik had dat An. het zou te weten kunnen komen, en er dan misschien politie bij aan te pas zou komen, besloot u weg te rennen en ging u terug naar het station. In het station benaderde u een man en u zei hem "ik ben gay, en zo en zo (...) ik ben hier en zo en zo geweest, en dit is wat gebeurde." (...) (NPO2 p.6).

Het is opnieuw zeer verwonderlijk te noemen dat u enerzijds gedurende de gehele asielprocedure in België nooit hebt gesproken over het feit dat u gay was, maar dat u anderzijds bij aankomst in Denemarken onmiddellijk tegen de eerste de beste vreemde persoon die u ontmoet in het station vertelt dat u gay bent. Uit uw verklaringen blijkt overigens niet dat dit iets éénmalig is, immers deed u hetzelfde nogmaals na de hele situatie met N. en An.. Het dient te worden opgemerkt dat uw gedrag in Denemarken en het feit dat u dáár klaarblijkelijk geen schaamte voelde om te vertellen dat u gay was, niet in overeenstemming is met uw voorgehouden schaamte ten aanzien van de Belgische asieldiensten om van bij het begin al uw motieven, en dus ook uw beweerde vrees omwille van uw geaardheid, kenbaar te maken.

Het feit dat u in uw tweede verzoek uit het niets plots komt aanzetten met een compleet nieuw motief, namelijk dat u vreest naar Nigeria terug te keren omwille van het feit dat u gay bent, komt opportunistisch over en vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde seksuele oriëntatie.

Wat betreft de door u beschreven feiten van seksuele dwang in Denemarken tijdens uw verblijf bij de zogenaamde N. en An., dient overigens te worden opgemerkt dat ook hier weinig geloof aan kan worden gehecht. Ten eerste zijn uw verklaringen inconsistent tussen wat u over deze personen op de DVZ hebt verklaard en op het CGVS. Zo verklaarde u op de DVZ dat u werd uitgenodigd door een zekere N. om koffie te drinken en dat diens partner L. heette (Verklaring volgend verzoek dd.17/01/2022 vraag 15). Op het CGVS verklaart u dan weer dat de partner An. heette, en dat L. de familienaam was van één van de twee, maar dat u niet meer weet wie. U voegt er aan toe dat u hen gewoon altijd bij hun naam noemde en dat u denkt dat de familienaam van één van de twee L. was (NPO2 p.6). Het is overigens opmerkelijk dat u verklaarde hen beiden bij hun voornaam te noemen, terwijl de namen An. en N. eigenlijk twee vaak voorkomende Deense familienamen zijn, betekenend "zoon van Niels" en "zoon van Anders" (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat dit dan ook de voornaam zou zijn van deze twee personen is op zijn minst vreemd te noemen, en wekt de indruk dat uw verklaringen gefabriceerd en niet op de realiteit gestoeld zijn. Verder is het ook weinig overtuigend dat u zogenaamd zou 'gedwongen' worden om seks te hebben met N., terwijl verder uit uw verklaringen gewoon blijkt dat u kon vetrekken wanneer u wou. U verklaarde immers dat u wegliep op een dag toen het koppel naar de kerk ging en u zei dat u thuis bleef omdat u ziek was (NPO2 p.6).

(2) Ten tweede dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder wordt ondermijnd door het feit dat u compleet tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent uw verblijf in Nigeria en de aanleiding van uw vertrek uit Nigeria in uw eerste verzoek en in uw volgend verzoek om internationale bescherming.

Zo verklaarde u in uw **eerste verzoek om internationale bescherming** op het CGVS dat u van 2002, toen u terugkeerde van de Verenigde Staten, tot 2010 bij uw moeder en uw schoonzus in Lagos verbleef (NPO1 p. 10-11). Het huis van uw moeder was gelegen op het adres 134 Ibadan straat in Ebute Meta in Lagos (NPO1 p.13). Omdat u in Lagos geen job kon vinden als piloot en de apothekerszaak van uw vader bankroet was gegaan, besloot u naar Kano te gaan, omdat uw vriend De. u over een goed betaalde job-kans had verteld met het sproeien van pesticiden. U hoopte met het geld dat u zou verdienen in Kano terug naar de VS te kunnen keren (NPO1 p.10-13). U werkte in Kano van 2010 tot eind 2014 in de wijk Sabon Gari. Eind november 2014, terwijl u op het werk was, gebeurde er een aanslag op de markt in Kano door Boko Haram. Hierna kon u uw werk als pesticiden besproeier niet meer hervatten omdat Boko Haram vooral in die regio actief was waar u normaal werkte. Daarom besloot u in januari 2015 naar Libië te gaan via Niger, omdat u had gehoord dat er daar andere job opportuniteiten waren (NPO1 p.19-22). **Tijdens het persoonlijk onderhoud van uw tweede verzoek komt u echter plots met een compleet ander verhaal aanzetten.** Zo verklaarde u immers, dat u weliswaar een familiehuis hebt in Lagos, maar dat u sinds uw vader overleed, bij uw moeder en schoonzus woonde in Ibadan, op het adres (...). U verklaarde dat u bijna 20 jaar op dit adres woonde, en dat u van hieruit vertrok in 2015 (NPO2 p.8). Echter, wanneer u door de protection officer wordt geconfronteerd met het feit dat u tijdens uw eerste verzoek verklaarde dat u naar Kano state ging, past u plots uw verklaringen aan, en verklaart u "In 2015 ging ik naar Kano state. Nee, ik was in Kano state in 2015, ik denk dat ik hier in (...) vertrok in 2014, en dan was ik 1 jaar in Kano state en dan ging ik vandaar naar Libië." (NPO2 p.8). Op de DVZ verklaarde u dan weer dat u naar Kano state ging in 2013 of 2014 (Verklaring volgend verzoek dd. 17/01/2022 vraag 10). Al deze verklaringen zijn echter opnieuw heel verschillend van wat u tijdens uw eerste verzoek verklaarde, waar u immers verklaarde vijf jaar in Kano state te hebben verbleven. Tijdens uw tweede verzoek verklaarde u bovendien dat u in 2013 zou betrappt geweest zijn door tien mannen aan de interstate brug tussen Lagos en Ibadan, terwijl u seksuele intimiteiten had met vijf andere gay mannen. U en de andere gay mannen werden aangevallen en geslagen door de mannen die u betraptten, en u werd zelfs gesneden aan uw linkerarm. Één van deze mannen die u aanviel was uw overbuur Do.. Hij traceerde u naar uw huis en leidde in 2017 een bende mensen naar uw huis om uw huis af te branden (NPO2 p.5,11, 35-36). **Het dient te worden opgemerkt dat er aan dit incident nog weinig geloof kan worden gehecht, omwille van het feit dat uw verklaringen compleet tegenstrijdig zijn met uw verklaringen tijdens uw eerste verzoek.** U verklaart immers dat het incident aan de interstate brug zich afspeelde in 2013, terwijl u tijdens uw eerste verzoek verklaarde dat u reeds van 2010 tot 2015 omwille van werk in Kano verbleef, hetgeen bijna 1000 kilometer verder is dan Lagos (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U verklaarde bovendien nog in uw eerste verzoek dat u in 2013 getuige was van een aanval van Boko Haram op de markt in Kano (NPO1 p.22). Dat u dan ook tegelijkertijd zou afspreken met gay mannen aan de interstate brug in Lagos is absoluut niet aannemelijk. Bovendien vermeldde u over dit incident aan de interstate brug ook niets op de DVZ (Verklaring volgend verzoek dd. 17/01/2022). Verder is het weinig overtuigend dat uw overbuur Do. pas in 2017 mensen naar uw huis leidde en uw huis afbrandde, **maar liefst vier jaar later** nadat hij u bij de interstate brug had betrappt terwijl u homoseksuele daden deed, en

op een moment dat u zelf niet eens meer in het huis woont. Ook dit ondergraaft sterk de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat het evenzeer weinig aannemelijk is, dat u volgens uw verklaringen na de aanval aan de interstate brug in 2013, volgens uw eigen verklaringen nog één à twee jaar in uw huis zou zijn blijven wonen (NPO2 p.8), dit terwijl u wist dat één van uw overburen u had herkend, en u bijgevolg dus een doelwit zou kunnen zijn in uw gemeenschap. **Uw gedrag is niet in overeenstemming met een gegronde vrees voor vervolging en getuigt van weinig voeling met de situatie van homoseksuelen in Nigeria. Immers, indien u werkelijk homoseksueel of biseksueel was, en betrappt werd in de daad door uw overbuur samen met negen andere mannen die onmiddellijk een zeer gewelddadige reactie hadden ten opzichte van u en de vijf andere gay mannen, kan verwacht worden dat u hier toch een bepaalde reactie zou tegenover plaatsen of bepaalde maatregelen zou nemen. Het feit dat u nog één tot twee jaar gewoon in uw huis blijft wonen, getuigt niet van een oprechte vrees, en ondergraaft de geloofwaardigheid van dit incident en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele of biseksuele geaardheid.**

Het feit dat uw verklaringen bovendien dermate verschillend zijn van uw verklaringen tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming, en dat u uw verklaringen telkens aanpast wanneer u wordt geconfronteerd met tegenstrijdigheden en inconsistenties komt uw algemene geloofwaardigheid niet te goede. Overigens dient te worden opgemerkt dat reeds eerder uit uw verklaringen bleek dat u er niet voor terugdeinst de asielinstanties te misleiden. In Italië gaf u bij aankomst immers een compleet andere naam op "As.O.", dan degene die u in België hanteert (zie Verklaring volgend verzoek dd. 17/01/2022 en NPO1 p.6).

(3) Ten derde dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardig van uw beweerde biseksuele geaardheid verder wordt ondermijnd door het feit dat u er eveneens niet in slaagt om consistente en overtuigende verklaringen af te leggen aangaande de verschillende hetero – en homoseksuele relaties die u hebt gehad.

Tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming vermeldde u enkel de heteroseksuele relaties die u hebt gehad. Zo verklaarde u dat u midden de jaren '80, toen u in de VS woonde, **S.J.** leerde kennen.

U had een relatie met haar en kreeg een dochter in 1989 M.J. (NPO1 p.18-19). In 1990 begon u een relatie met de Amerikaanse **B.O.**. U was verloofd met haar, woonde lang met haar samen en plande om met haar te huwen. Echter, voordat u met B. kon huwen werd u uitgewezen uit de Verenigde Staten omdat u er illegaal verbleef (NPO1 p.9,10,12). Nadat u terugkeerde naar Nigeria in 2002 bleef u uw relatie met B. onderhouden vanop afstand via telefoon. Ze stuurde u ook regelmatig geld. Op het moment dat u het persoonlijk onderhoud deed, 5 oktober 2020, verklaarde u nog steeds een relatie te hebben met B. (NPO1 p.12). In het jaar 2000, toen u nog in de VS was, begon u tegelijkertijd een relatie met de Nigeriaanse **T.O.B.**, die u reeds kende van in Nigeria omdat ze de tweelingzus is van uw schoonzus K.Ol. (NPO1 p. 16-17). U kwam T. tegen in Dallas, Texas en begon een relatie met haar, terwijl u tegelijkertijd ook een relatie had met B.. In 2001 werd T. uit de VS gedeporteerd terug naar Nigeria. Bij aankomst in Nigeria ontdekte ze echter dat ze zwanger was van uw zoon. Uw zoon F. (Fe.) werd geboren in oktober 2002 (NPO1 p.17). Toen u terug was in Nigeria wou u ook graag met T. huwen, maar ze overleed in 2013 of 2014, voordat u kon huwen (NPO1 p.17-18).

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud vermeldt u nog een vierde heteroseksuele relatie, die u nog niet eerder vermeld had in uw eerste verzoek. Zo verklaarde u dat u sinds 2008 ook een relatie had met **TO.A.**, met wie u zich verloofde op 4 april 2012. Uw verloving met TO.A. eindigde echter ongeveer twee maanden later toen ze u betrapte op het toilet terwijl u met een man aan het kussen was (NPO2 p.13, 15, 16).

Over uw relatie met B.O. legt u reeds verschillende inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw beweerde geaardheid op de helling zetten.

U verklaarde dat u met B. plande te huwen, maar dat dit uiteindelijk nooit gebeurde en u in 2002 terugkeerde naar Nigeria. U gevraagd waarom u nooit huwde met B., verklaarde u "Zij was al ervoor getrouwd, begrijp je, en hoe ze ervoor trouwde was zo snel, en ik wou dat niet doen. Ik wou niet zo snel trouwen. En de rechter zei dat het me zo lang duurde, en anders kon ik in de US blijven. Het was mijn fout in ieder geval, want ik had haar moeten trouwen." (NPO1 p.12). U verder tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd hoe het komt dat u nooit huwde in het algemeen verklaarde u "ik weet het niet, ik

was jong en naïef en alles, tot mijn vader ziek werd, hij besliste alles. Ik was dicht om te krijgen wat ik wou, maar het is niet gelukt. Ik wou T. huwen, maar spijtig genoeg overleed ze.” (NPO1 p.18). Wanneer u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud echter wordt gevraagd naar uw huwelijksplannen met B., verklaart u opeens een heel andere reden waarom het plan om te huwen met B. niet doorging, namelijk: “ja ik plande het maar dan kwam B. te weten dat ik biseksueel was en dat kon ze niet verdragen ‘she couldn’t stand it’” (NPO2 p.31). Niet alleen is deze verklaring tegenstrijdig met wat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud hebt verklaard, ze is ook inconsistent met uw andere verklaringen over de houding van B. ten aanzien van personen uit de LGBTQ gemeenschap. Zo verklaarde u dat B. heel open was hierover, en dat ze zelf ook was aangetrokken tot vrouwen (NPO2 p.30). B. was ook degene die u aanspoorde om open te zijn over uw seksualiteit. Sinds B. dit tegen u had gezegd besloot u zelfs steeds op voorhand eerlijk te zijn over uw geaardheid wanneer u nieuwe relaties begon met vrouwen. Zo verklaarde u immers: “Wat gebeurde was dat, ooit, sinds ik een relatie had met een vrouw die te weten kwam dat ik gay was, sindsdien tegen elke vrouw met wie ik iets begon, liet ik weten wat voor persoon ik ben. (...) ‘ik ben zo en zo’, ik zou haar zeggen: ‘ik hou ook van mannen, als dat geen probleem is voor u?’” (...) Eigenlijk was B. degene die mij zei “zeg het gewoon”(NPO2 p.29-30). Dat u dan ook verklaarde dat B. het enerzijds niet kon verdragen dat u biseksueel bent, maar anderzijds zelf ook op vrouwen viel, en u steunde om open te zijn over u seksualiteit en u steeds is blijven steunen ook op financieel vlak na uw terugkeer naar Nigeria (NPO2 p.18), houdt geen enkele steek.

Wat betreft uw verklaring dat u sinds B. besloot om steeds ‘up front’ te zijn bij andere vrouwen over het feit dat u ook op mannen valt, dient te worden opgemerkt dat dit niet alleen getuigt van weinig voeling met de situatie van homo –en biseksuelen in Nigeria, maar tevens dat dit niet overeenstemt met uw verdere verklaringen, die u namelijk voortdurend aanpast naargelang het u uitkomt. Zo verklaarde u dat u sinds B. tegen **elke** vrouw met wie u iets begon vertelde wat voor een persoon u was (NPO2 p.29). U door de protection officer ter bevestiging gevraagd of u bij uw volgende relaties met vrouwen **steeds op voorhand** open kaart speelde over uw aantrekking tot mannen, verklaarde u steevast “ja ja. “ik val op mannen, vind je dat oké?” (...)” (NPO2 p.30).

Zo is het weinig overtuigend, indien u werkelijk homo -of biseksueel bent in Nigeria, dat u van bij het begin van uw relatie met een Nigeriaanse vrouw reeds het risico zou nemen om uw homoseksualiteit te openbaren. Immers is het bij het begin van de relatie nog moeilijk in te schatten hoe de vrouw in kwestie daarop zal reageren, temeer gezien homoseksualiteit in Nigeria een uiterst groot taboe is. Uit uw gratuite verklaring dat u “elke vrouw” met wie u iets begon dan ook reeds “op voorhand” vertelde dat u op mannen viel, blijkt weinig reflectie en dit wekt de indruk dat u uw verklaringen niet baseert op uw werkelijke situatie. Wanneer immers wordt doorgevraagd op uw concrete relaties met vrouwen, namelijk de Nigeriaanse vrouwen T.B. en TO.A., past u immers uw verklaringen plots helemaal aan en verklaart u dat tegen hen niet op voorhand vertelde dat u op mannen viel, maar dat zij het pas ontdekten toen ze u betrapten (NPO2 p.30)

Wat betreft uw relatie met T.B., legt u overigens eveneens tegenstrijdige verklaringen af tussen uw eerste en tweede verzoek over de reden waarom u niet huwde. Waar u tijdens uw eerste verzoek nog verklaarde dat u niet met T.B. huwde omdat ze overleed voor u met haar kon huwen (NPO1 p.18), verklaarde u tijdens uw tweede verzoek dan weer dat u nooit plande te huwen met T., en dat uw enige verloving met TO.A. was (NPO2 p.30). En waar u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat de relatie stopte omdat T. overleed, verklaarde u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat jullie relatie stopte enkele maanden na de geboorte van uw zoon, nadat ze u betrapte aan de telefoon en ontdekte dat u op mannen viel (NPO2 p.15-16). Het is overigens opmerkelijk dat u enerzijds reeds in de Verenigde Staten een relatie begon met T., die zogezegd niet op de hoogte was van uw biseksualiteit, terwijl u anderzijds verklaarde dat u in de Verenigde Staten uw biseksualiteit open en vrij beleefde (NPO2 p.25) en tegelijkertijd ook een serieuze relatie had met een man genaamd L.M. (NPO2 p.27, 31).

Wat betreft uw relatie met TO.A., legt u evenmin consistente verklaringen af over het moment dat ze u betrapte, hetgeen de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnt.

Zo verklaarde u eerst dat u verloofd was met TO.A., maar dat ze u twee of drie weken later betrapte toen u aan het kussen was met een man, waarop ze de relatie verbrak op 4 april 2012 (NPO2 p.13). Verder verklaart dat u uw relatie begon met TO.A. sinds u terug was van de Verenigde Staten. U past vervolgens uw verklaringen onmiddellijk weer aan en verklaart dat u een relatie begon met TO.A. sinds ongeveer 2008. In tegenstelling tot wat u eerder verklaarde, zegt u nu dat u zich verloofde op 4 april 2012. Terwijl u enkele vragen eerder nog vertelde dat jullie relatie werd afgebroken op 4 april 2012 (NPO2 p.15). Vervolgens verklaart u dat u nog maar net verloofd was, ongeveer 2 maanden, toen TO.A. u betrapte (NPO2 p.16). Dit is opnieuw verschillend van wat u eerder verklaarde, namelijk dat ze u twee of drie weken

na uw verloving betrapte. **Ook over de omstandigheden van dit betrappingsincident legt u weinig overtuigende en allerm minst doorleefde verklaringen af.** Wanneer u immers gevraagd wordt, waar TO.A. u betrapte, verklaart u nogal twijfelachtig "ik denk dat het in het toilet was." U vervolgens gevraagd waar dit was, ontwijkt u de vraag en verklaart u "in het toilet. In Afrika hebben we een toilet voor iedereen.". Vervolgens bevestigt u wanneer u door de protection officer wordt gevraagd of dit in uw familiehuys was in O.C.(NPO2 p.16). U verklaart verder dat u aan het kussen was met een vriend van Londen S.A., toen ze u betrapte (NPO2 p.16). De manier waarover u spreekt over dit incident getuigt allerm minst van een doorleefde beleving en lijkt niet gestoeld op uw werkelijke ervaring. Immers kan verwacht worden, indien TO.A. werkelijk de persoon was met wie u zou graag wou trouwen en die niet op de hoogte is van uw geaardheid, dat een moment zoals dit, waarbij ze u betrapt met een andere man op het toilet in uw eigen huis, een diepe indruk nalaat - het vormde immers de oorzaak van uw relatiebreuk. Uit uw verklaringen blijkt dit echter allerm minst. Bovendien blijkt uit uw gedrag ook geen enkele zorgvuldige overweging over de situatie waarin u zichzelf brengt als 'verborgen' homoseksueel, om namelijk met een man te staan kussen in het toilet van uw familiehuys, het toilet dat overigens volgens uw eigen verklaringen "voor iedereen" was, een ruimte die logischerwijze op verschillende momenten doorheen de dag door verschillende personen zal gefrequentieerd worden. Dat u 'of all places', dáár met een man zou staan kussen, ontbeert elke realiteitszin en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde homo – of biseksualiteit.

Over uw relaties met mannen, legt u eveneens inconsistente verklaringen af. Uw verklaringen over deze relaties zijn bovendien weinig doorleefd en getuigen niet van een oprechte diepgaande homoseksuele relatie, hetgeen de geloofwaardigheid van uw beweerde geaardheid verder ondermijnt.

Wanneer u door de protection officer wordt gevraagd hoeveel gay partners u hebt gehad, of gay vrienden met wie u één of andere vorm van relatie of seksuele relatie hebt gehad, verklaarde u "Soms, als je naar een gay party gaat, kan je een one-night stand hebben. Als je dronken bent en zo." (NPO2 p.17). U vervolgens gevraagd of u ooit gay partners of vrienden had met wie u iets méér had dan een one-night stand, verklaarde u "ja, de reden waarom, zie je, ik zie ook meisjes. Deze over wie ik je vertelde, de vrouwen die ik belde, de pennenvriendinnen, ik kan je hun namen geven als je wil." (NPO2 p.17). Het is enigszins frappant dat u op vraag van de protection officer naar de gay partners die u hebt gehad, eerder ontwijkend antwoordt dat u ook met meisjes uitgaat en vervolgens begint over bepaalde 'pennenvriendinnen' met wie u vanuit Europa contact houdt. U vervolgens nogmaals door de protection officer gevraagd of u ooit gay partners of vrienden hebt gehad met wie u iets meer had dan een one-night stand, een langere relatie, verklaarde u tenslotte "ja" (NPO2 p.17). U vervolgens gevraagd met wie u een langere relatie had, vermeldde u slechts één persoon namelijk **D. Ba.** U gevraagd wat voor een relatie u had met Di., verklaarde u "een seksuele relatie en alles. En hij is getrouwd." U gevraagd hoelang jullie relatie was, verklaarde u eerder vaag "lang lang, onmiddellijk sinds ik terugkwam van Nigeria." U nogmaals gevraagd hoelang u met D. een relatie had, verklaarde u dat u jullie relatie duurde tot de tijd dat u Nigeria verliet, wat dus betekent dat u van 2002 tot 2015 een relatie had met D.. Jullie hebben zelfs overwogen om te trouwen (NPO2 p.17-19). U gevraagd of u nog andere relaties had zoals de relatie met D., verklaarde u "nee, ik had enkel enkele dat we elkaar zien, dat we elkaar een adres geven waar we ontmoeten en iets zoals dat. Als LGBT geaccepteerd worden in Nigeria, dan zou ik Bi., ik bedoel, dan zou ik D. gehuwd zijn, omdat we zo dicht waren." (NPO2 p.18). **Met uw verklaringen doet u uitschijnen dat u slechts één lange en serieuze relatie hebt gehad, namelijk uw relatie met D.. D. is bovendien de enige persoon die u vermeldde, wanneer de protection officer u meermaals de vraag stelde naar de gay relaties die u hebt gehad. Uit uw verdere verklaringen blijkt echter plots dat u zogenaamd meerdere langdurige en serieuze relaties zou gehad hebben met mannen. Uw verklaringen zijn allerm minst consistent.** U gevraagd of u in de Verenigde Staten ook relaties hebt gehad met mannen, verklaarde u "Oh ja." U gevraagd om hier meer over te vertellen, verklaarde u echter "met allemaal verloor ik contact, want het is een tijd geleden." U gevraagd of u met iemand in de VS een langere relatie hebt gehad, verklaarde u "nee niet echt een langere relatie" (NPO2 p.26).

Enkele vragen verder past u echter plots uw verklaringen aan en verklaart u dat u een vier jaar lange relatie hebt gehad met een zekere L.M. (NPO2 p.26). U was met L. niet alleen vier jaar lang in een relatie, u verklaarde zelfs dat u eigenlijk altijd met hem wou huwen. U verklaarde immers "ik wou altijd met een man trouwen". U gevraagd welke man in het bijzonder u dan wou trouwen, verklaarde u uiterst vaag en niet doorleefd "een man man". U gevraagd welke man in het bijzonder u wou huwen, de naam van een persoon, bent u opnieuw allerm minst concreet en verklaart u "een gay man" U nogmaals door de protection officer gevraagd of u een persoon in het bijzonder wou huwen, met de vraag om de concrete naam te zeggen, verklaart u uiteindelijk dat u met L.M. wou huwen (NPO2 p.31). **Het feit dat u er zo lang over doet om een concrete persoon voor de geest te halen met wie u wilde huwen, komt ten eerste niet**

doorleefd over. Ten tweede lijkt u uw eerder vermeldde relatie met D.Ba. reeds compleet vergeten te zijn. Immers, u door de protection officer gevraagd of er nog andere mannen waren waarmee u wou huwen, verklaarde u ronduit "nee". Zelfs wanneer de protection officer u expliciet vraagt of u ook niet wou huwen met mannen waarmee u in Nigeria een relatie had, verklaarde u "nee, ze zijn niet eerlijk over de relatie"(NPO2 p.32). Dit terwijl u eerder nog had verklaard dat u en D. met elkaar wouden huwen en er zelfs over babbelden om naar Zuid-Afrika te gaan om te huwen (NPO2 p.19). Dat u verder tijdens het interview dan ook plots verklaart dat u, behalve L.M., niet met andere mannen wou huwen, ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid van de door u beschreven relaties. U kon overigens ook allerminst op een doorleefde manier praten over uw relatie met D., met wie u nochtans verklaarde een zeer 'diepgaande' relatie te hebben (NPO2 p.18-19, 33).

Verder komt het ook niet geloofwaardig over dat u eerst slechts één serieuze relatie vermeldt, namelijk deze met D.Ba., maar tegelijkertijd verder tijdens het interview en naargelang de protection officer u meer confronteert steeds weer nieuwe serieuze relaties aanhaalt, met steeds andere personen, zoals met L.M. of C.Ol. Immers, is het ook opmerkelijk dat u uw beweerde relatie met C. niet vermeldde wanneer de protection officer u vroeg naar uw gay relaties (NPO2 p.17). C. was immers de persoon met wie u uw homoseksuele geaardheid zou ontdekt hebben, hetgeen redelijkerwijze kan verwacht worden dat dit toch een ingrijpende en memorabele periode is geweest in uw leven. U verklaarde zelf dat u de relatie met C. beschouwde als een liefdesrelatie (NPO2 p.27). Het feit dat u C. dan ook niet vermeldde op het moment dat de protection officer vroeg naar de gay relaties die u hebt gehad, komt allerminst doorleefd over en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas.

Gelet op wat voorafgaat kan reeds worden besloten dat u uw homo- of biseksuele geaardheid allerminst aannemelijk hebt gemaakt. Uw verklaringen zijn niet alleen voortdurend tegenstrijdig en inconsistent, ze getuigen ook niet van een oprechte en doorleefde beleving van een biseksuele of homoseksuele persoon in een maatschappij die hier uiterst vijandig tegenover staat zoals Nigeria. Uit uw verklaringen blijkt dat u slechts weinig voeling hebt met de situatie van de LGBT gemeenschap in Nigeria. Dit blijkt bijvoorbeeld ook uit bepaalde uitspraken die u deed in verband met uw bewustwording over uw zogenaamde biseksualiteit, die niet getuigen van een doorleefde en diepgaande reflectie over uw 'normafwijkende' geaardheid. Zo verklaarde u bijvoorbeeld dat u over gays en lesbians begon te leren door bepaalde Amerikaanse films te kijken. U gevraagd of u voor u deze films zag nog nooit van gays en lesbians had gehoord, verklaarde u "We hoorden erover, maar het is geen prioriteit, het is geen big deal, want we waren klein. Wanneer we [u en C.] dit deden dit 'lovey dovey' en alles, we stonden er niet bij stil (...)" (NPO2 p.23). Wanneer de ouders van C. met hem een hartig woordje hadden gesproken over gays en lesbians, naar aanleiding van het 'ongepaste' gedrag dat uw moeder tussen u en C. zou hebben opgemerkt, verklaarde u "Dat is toen C.s ouders tegen C. vertelden over lesbians en gays. En dan bracht hij dit aan mijn aandacht en dan zeiden we tegen elkaar "als we gay zijn, laat het zo zijn. Ik hou van je, ik hou ook van jou." (...) (NPO2 p.23). Uit deze verklaringen blijkt amper enige reflectie over het feit dat het gedrag van u en C. werd gepercipieerd als problematisch, zelfs in tegendeel. Uw verklaringen geven aan dat u de realisatie dat u gay was in een maatschappij die hier vijandig tegenover staat zomaar lijkt te accepteren, hetgeen weinig doorleefd overkomt. Nochtans is redelijk te verwachten dat de homoseksuele bewustwording in een homofobe Nigerese samenleving een uitermate ingrijpende en beangstigende realisering uitmaakt. Dit denkproces blijkt echter niet uit uw verklaringen.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een aangifte bij de politie in Ixelles van diefstal van uw gsm dd. 20/12/2021; een brief van de familieadvocaat in Nigeria Ad.Ka. & Co dd. 06/12/2021 met betrekking tot de wetgeving in Nigeria rond LGBT, uw reisdocumenten naar Denemarken, en een attest van Rainbow House.

U verklaarde dat u de aangifte bij de politie neerlegde omdat uw telefoon werd gestolen en u op uw telefoon foto's had staan die konden aantonen dat u homoseksueel bent (Verklaring volgend verzoek dd. 17/01/2022, vraag 18). Het dient echter te worden opgemerkt dat deze aangifte slechts aantoont dat uw gsm werd gestolen, maar dit kan op zich de geloofwaardigheid van uw biseksuele geaardheid niet ondersteunen.

Verder dient nog te worden opgemerkt dat u bij de DVZ tevens verklaarde dat u foto's had als bewijs van uw homoseksualiteit, die u echter bent verloren op zee toen u vanuit Libië de Middellandse Zee overstak (Verklaring volgend verzoek, vraag 18 en NPO p. 19). Het getuigt van een uitermate groot gebrek aan enig risicobesef en weinig voeling met de situatie van homoseksuele personen in Nigeria of Libië, dat u in deze landen zou rondlopen met foto's die bewijzen dat u homoseksueel bent. U verklaarde immers zelf

dat u in Libië kan gedood worden als je zou zeggen dat je gay bent. Dat u dan ook in Libië foto's zou bijhouden die uw homoseksualiteit bewijzen om mee te nemen tijdens uw overtocht op zee, ondermijnt nogmaals de geloofwaardigheid van uw beweerdde geaardheid (NPO2 p.19).

Overigens dient te worden opgemerkt – dit louter ter informatie – dat het Commissariaat-Generaal foto's waarop demonstratief homoseksuele handelingen worden verricht, überhaupt niet aanvaardt als bewijsmateriaal voor een bepaalde seksuele oriëntatie, dit in het licht van de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, in het bijzonder de door het Handvest gewaarborgde grondrechten zoals het in artikel 1 van het Handvest vervatte recht op eerbiediging van de menselijke waardigheid.

De brief van uw familieadvocaat dd. 06 december 2021 vermeldt enerzijds dat u gay bent, en anderzijds dat homoseksualiteit in Nigeria strafbaar is. Dit laatste wordt door het CGVS niet betwist. Echter, wat betreft de vermelding in het document dat u gay bent, dient te worden opgemerkt dat dit niet kan worden aangenomen louter op basis van de verklaring van uw advocaat in een brief die op uw vraag werd opgesteld, en dit met de uitdrukkelijke bedoeling om dit aan te wenden in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. U verklaarde immers dat u contact hebt opgenomen met uw advocaat omdat u geen bewijs had dat u homoseksueel bent, omdat u al uw bewijzen bent verloren geraakt op zee (Verklaring volgend verzoek vraag 18). Het document heeft aldus een gesolliciteerd karakter en tevens een geringe bewijswaarde. Op geen enkele manier wordt immers aangetoond hoe de familieadvocaat op de hoogte is van uw geaardheid, behalve dan dat u hem dit zelf zou hebben verteld, hetgeen de bewijswaarde van het document dus gelijkgesteld aan de bewijswaarde van uw eigen verklaringen. Echter, hierboven werd reeds opgemerkt dat uw verklaringen aangaande uw beweerdde geaardheid, niet geloofwaardig werden bevonden. Dit document kan uw geloofwaardigheid op dat punt dan ook niet herstellen.

De reisdocumenten van Denemarken tonen slechts aan dat u naar Denemarken reisde, hetgeen niet ter discussie staat.

Wat betreft het attest van Rainbow House, getekend door R.A.Y.M., dient te worden vastgesteld dat uit dit attest geenszins blijkt dat u homoseksueel of biseksueel bent, slechts dat u hebt deelgenomen aan activiteiten van Rainbow House op 3 maart 2022 en 24 maart 2022. Echter, om in het bezit te zijn van dergelijk document, wordt geen homoseksuele geaardheid vereist. Het toont dan ook uw beweerdde biseksualiteit niet aan. Overigens verklaarde u zelf dat u maar liefst 5 keer deelnam aan hun activiteiten, elke donderdag, terwijl het attest slechts twee data vermeldt. Ook kan u niet exact aangeven sinds wanneer u precies naar Rainbow House gaat, u verklaarde slechts op incoherente wijze "– Toen ik incheckte in petit chateau 9 december, in maart van dit jaar. Laat februari of maart. Maar hiervoor, ging ik, maar ik was niet welkom, ik wist zelfs niet dat ze een lgbt community hadden, waar ze gingen, dus ervoor ging ik gewoon en mengde me en bestelde enkele biertjes, maar ik werd niet verwelkomd door de barman, mijn assistent vroeg om een naam te zeggen La. ofzoiets, maar altijd als ik ging en er was muziek 's avonds, en dan zei ik die naam, maar hij zei altijd "die ken ik niet" alsof ik niet welkom was. Ze vroegen me of ik er ging, en ik zei dat ik er ging, maar de barman welkomde me niet." (NPO p.37) Tevens, herinnert u zich niet de naam van de straat of de bar waar u deelnam aan de activiteiten (NPO2 p.37). Hieruit blijkt dat u uw betrokkenheid bij Rainbow House belangrijker tracht voor te stellen dan deze werkelijk is. Het feit dat u de organisatie ook pas contacteerde, nadat u een tweede verzoek om internationale bescherming had ingediend, doet verder vermoeden dat u deze organisaties eerder uit opportunisme heeft gecontacteerd, dan uit oprechte interesse.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State*

West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat **Lagos** actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat **Lagos** aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 06 april 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen

beginsel van behoorlijk bestuur

Schending van artikel 3 EVRM".

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"[...]

Verwerende partij verwijt verzoekende partij eerstens niet over haar geaardheid te hebben verteld tijdens haar eerste asielaanvraag. Dat klopt. Verzoekende partij heeft dat in het verleden inderdaad verzwegen, omdat zij hier nog steeds schaamte over heeft, gezien het land waarin zij is opgegroeid extreem homofob is en haar geaardheid nog steeds niet wordt aanvaard en zelfs wordt bestraft.

Hoewel zij zich in een veilig land bevond, durfde zij daar initieel niet voor uit te komen bij de asielinstanties. Zij heeft haar homoseksuele geaardheid altijd zeer sereen en discreet beleefd, zelfs toen zij in de Verenigde Staten verbleef. Het hetgeen zij heeft meegemaakt in Denemarken, is zij nog meer getraumatiseerd en kan hier nog steeds zeer moeilijk over praten. Het hoeft daarom dan ook niet te verbazen dat verzoekende partij pas bij haar tweede asielaanvraag durfde te vertellen wat er allemaal gebeurd is in Nigeria en waarom zij er vreest terug te keren omwille van haar geaardheid.

Verzoekende partij heeft dat ook erg duidelijk aangegeven tijdens haar gehoor:

p. 5 CGVS [...]

p. 7 CGVS [...]

p. 19 CGVS [...]

Verwerende partij vindt het vreemd dat verzoekende partij jaren in de Verenigde Staten haar geaardheid vrij beleefde én dat haar familie in Nigeria op de hoogte zou zijn van haar geaardheid, en relatieveer de vrees van verzoekende partij : [...]

Verzoekende partij benadrukt dat haar voornaamste vrees niet ten aanzien van haar eigen familie is, maar haar omgeving én de samenleving.

Homoseksualiteit en biseksualiteit is strafbaar in Nigeria en deze groep van mensen lopen er imminent gevaar: [...]

Door de Same Sex Marriage Prohibition Act kan de politie (en eender wie) holebi's be(mis)handelen zoals ze willen: [...]

Verwerende partij vindt het vreemd dat verzoekende partij tijdens haar eerste asielaanvraag te beschaamd was om over haar geaardheid te praten, maar dat zonder problemen kon vertellen tegen N. en An. in Denemarken: [...]

Zoals verzoekende partij verklaarde tijdens haar huidige asielaanvraag, heeft zij ook in Negeria seksuele relaties gehad met mannen. Het is één iets om je geaardheid te uiten tegen een individu (die teven ook homoseksueel is), het is iets helemaal anders om daar vrijuit over te praten tegen de autoriteiten van een bepaald land.

Gezien verzoekende partij bijzonder veel heeft meegemaakt in Nigeria en door haar land vervolgd en veroordeeld zou kunnen worde omwille van haar geaardheid, is zij ook voor de Belgische asielinstanties volledig dicht geklapt en heeft zij zichzelf niet durven open stellen en vertellen over haar geaardheid. Ongeacht of deze vrees ten aanzien van de (Belgische) autoriteiten gegrond was of niet, voor verzoekende partij (en haar traumatisch verleden in Nigeria) was een gehoor door de Belgische asielinstanties bijzonder intimiderend en was zij tijdens haar eerste asielaanvraag mentaal niet in staat om over haar geaardheid te praten.

Verzoekende partij heeft haar vrees ook erg duidelijk gemaakt tijdens haar gehoor:

p. 11 CGVS [...]

p. 12 CGVS [...]

Verwerende partij heeft zich aldus op geen enkel ogenblik kunnen inleven in de leefwereld van verzoekende partij en is bijzonder onverschillig geweest voor haar traumatisch verleden.

Verwerende partij stelt vervolgens het volgende: [...]

Het is voor verzoekende partij bijzonder moeilijk om al haar verblijfplaatsen – met jaartallen – nog te herinneren. Zoals blijkt uit haar relaas si zij verschillende keren verhuisd, heeft zij in verschillende landen gewoond en bijzonder veel meegemaakt.

Ondertussen is het ook 7 jaar later. Als een persoon in België aan dezelfde ondervraging zou worden onderworpen – en maar de helft hebben meegemaakt van wat verzoekende partij heeft meegemaakt – zou hij zich ook vergissen in jaartallen en de exacte chronologie. De kennis die verwerende partij van verzoekende partij verwacht is bovenmenselijk.

Bovendien begrijpt verzoekende partij niet dat verwerende partij haar vermeende tegenstellingen verwijt tussen haar verklaringen tijdens haar eerste asielaanvraag en haar tweede asielaanvraag. Gezien zij over haar seksuele geaardheid gezwezen heeft tijdens haar eerste asielaanvraag – wat een zeer groot deel van haar leven, haar problemen en haar vrees uitmaakte – en de incidenten hieromtrent weggelaten heeft, klopten tijdens haar eerste asielaanvraag bepaalde verklaringen qua chronologie niet. Tijdens het gehoor op het CGVS bij haar huidige asielaanvraag heeft verzoekende partij de volledige waarheid uit de doeken gedaan en volhardt zij ook in haar verklaringen tijdens haar huidige asiel aanvraag.

Verwerende partij verwijt verzoekende partij ten onrechte 'weinig doorleefde verklaringen' te hebben afgelegd omtrent haar relaties met mannen.

Wanneer het gehoor er immers op wordt nagelezen, blijkt dat zij zoveel mogelijk informatie heeft trachten te geven: p. 17 -18 CGVS [...]

Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij haar relaas onzorgvuldig onderzocht heeft en haar ten onrechte internationale bescherming heeft ontzegd.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Daarom wordt dan ook in hooforde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker bevestigt in het verzoekschrift dat hij homoseksueel (meer bepaald biseksueel) geaard is, dat hij Nigeria is ontvlucht omdat hij er problemen vreesde ten gevolge van zijn homoseksuele geaardheid en dat hij in geval van terugkeer naar Nigeria er omwille van zijn seksuele oriëntatie zal vervolgd worden.

Te dezen dient benadrukt dat een beweerde homoseksualiteit slechts aannemelijk kan worden geacht wanneer de verzoeker om internationale bescherming blijf geeft van een kennelijke emotionele en seksuele voorkeur voor personen van hetzelfde geslacht. Aldus kan worden verwacht dat verzoeker doorleefde verklaringen aflegt aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit, alsmede bekend is met de situatie van homoseksuelen in zijn land en eventueel ook in België. Indien de kandidaat-asielzoeker geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dient de seksuele oriëntatie te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 64 en UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). Daar stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit vermeden moeten worden, kan de geloofwaardigheid blijken uit de verklaringen van de asielzoeker betreffende zijn of haar bewustwording en het aanvoelen van zijn of haar seksuele identiteit (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 36 en UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nrs. 62-66).

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en bijgevolg de Raad, mag aldus van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid.

Van een verzoeker om internationale bescherming die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit mag dan ook een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwacht worden.

5. Wat betreft verzoekers biseksuele geaardheid dient vooreerst in navolging van verweerder vastgesteld dat verzoeker deze geaardheid in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming in België geheel onvermeld liet, dat hij zijn vrees en voorgehouden problemen in Nigeria omwille van zijn homoseksuele geaardheid pas laattijdig in het kader van onderhavig tweede verzoek aanbrengt en dat verzoeker geen bevredigende verklaring heeft voor het onvermeld laten van zijn geaardheid.

Te dezen kan nuttig worden verwezen naar de motieven van de bestreden beslissing dienaangaande: ***“Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u bij uw eerste verzoek om internationale bescherming niets hebt vermeld over uw beweerde homoseksuele of biseksuele geaardheid, laat staan de verschillende problemen waarmee u als gevolg van deze geaardheid in Nigeria werd geconfronteerd.***

U werd tijdens de procedure van uw eerste verzoek om internationale bescherming, ruimschoots de kans geboden, om alle problemen uiteen te zetten waarmee u in Nigeria werd geconfronteerd, en om alle redenen te vertellen waarom u niet naar Nigeria kan of wenst terug te keren. Op geen enkel moment, hebt u ook maar iets vermeld over het feit dat u een vrees hebt ten aanzien van Nigeria omwille van uw biseksuele geaardheid. U vermeldde er niets over bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie Vragenlijst DVZ eerste verzoek dd.21/06/2018, en Vragenlijst CGVS eerste verzoek dd. 04/06/2019), noch in uw asielrelaas tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 5 oktober 2020. Op het einde van het persoonlijk onderhoud, werd u door de protection officer meerdere keren gevraagd of u nog andere problemen had, of u naast het feit dat u niet kon werken en de armoede nog andere problemen had, of u problemen had met de Nigeriaanse autoriteiten, en hierop antwoordde u steevast “neen” (notities van het persoonlijk onderhoud eerste verzoek dd. 05/10/2020 (hierna NPO1) p. 24). Op de vraag waarom u zich niet veilig voelt om terug te keren naar Nigeria, vermeldde u evenmin iets over uw biseksuele geaardheid. Ook op de vraag of u naast de algemene situatie in Nigeria een persoonlijk probleem had waarom u niet terug kan keren, vermeldde u nog steeds niets over uw geaardheid. U verklaarde enkel “niemand wilt u, als je terug gaat, niemand wilt u, en je hebt niets, alles is weg. Wat is daar nog voor mij? Dat is het.” (NPO1 p.25). Op de vraag of u alle redenen voor uw vertrek en waarom u niet kan terugkeren naar Nigeria hebt verteld, verklaarde u louter “ja, ik denk het, en als er iets ontbreekt, dan is het omdat ik het ben vergeten. Ik vergeet soms dingen, maar ik vertelde u als ik mijn probleem van in het begin verteld heb, soms heb ik geheugen problemen.” (NPO p.25). Het is weinig geloofwaardig, indien u werkelijk een

gegronde vrees hebt bij terugkeer naar Nigeria omwille van uw verklaring dat u gay bent en biseksueel bent, dat u dit zou "vergeten". Nadat u op 10 februari 2021 een negatieve beslissing kreeg van het CGVS in uw eerste verzoek, ging u op 16 maart 2021 in beroep tegen de weigeringsbeslissing van het CGVS. In het verzoekschrift werd aangegeven dat er – buiten de economische problemen en de dreiging van Boko Haram – meer is. Zo werd aangehaald dat u zich bekeerde tot het christendom en dit een minderheidsreligie zou zijn in Nigeria en dat christenen gediscrimineerd worden bij medische voorzieningen. Opnieuw werd op geen enkel moment melding gemaakt van uw beweerde biseksuele geaardheid, het feit dat u hierdoor herhaaldelijk problemen kende in Nigeria en dit de reden was waarom u Nigeria ontvluchtte en u niet naar Nigeria kan terugkeren.

Pas bij het indienen van uw tweede verzoek om internationale bescherming, verklaarde u bij de DVZ dat u homoseksueel bent en dat u vreest naar Nigeria terug te keren omdat homoseksualiteit er strafbaar is (Verklaring volgend verzoek dd. 17/01/2022).

U in het kader van uw volgend verzoek om internationale bescherming door de protection officer gevraagd om welke reden u nooit eerder iets hebt verteld over uw biseksuele/homoseksuele oriëntatie, verklaarde u dat u beschaamd was omdat u zo lang uw homoseksualiteit in Nigeria moest geheim houden, en ook in Libië kon u niet zeggen dat u gay was omdat ze u zouden doden (Notities van het persoonlijk onderhoud tweede verzoek dd. 01/04/2022 (hierna NPO2) p.19). U verklaarde "Omdat ik beschaamd was, en om uw vraag te beantwoorden omdat we zolang in het geheim waren, beschaamd en niet openlijk (exposed) mogen zijn, dat raakte me (got to me), en zelfs nu, ik heb wat vrienden in Rainbow house, maar ik kan niet dichtbij, niet close geraken owv wat met me gebeurde in Denemarken" (...) "Ik zal het zo zeggen, het is als iemand die opgesloten is voor zoveel jaren, en plots laten ze hem vrij, het zal je een tijdje duren vooraleer je bent aangepast aan de straat." (NPO2 p.19-20).

Hoewel er in sommige gevallen begrip voor kan worden opgebracht dat een verzoeker niet onmiddellijk zijn geaardheid durft te openbaren bij de asiendiensten als zijn motief voor vrees bij terugkeer, omwille van bepaalde gevoelens van schaamte, of een geïnternaliseerde taboe-cultuur rond homoseksualiteit, dient het te worden vastgesteld dat deze redenering in uw geval niet kan weerhouden worden. **Uw bewering dat u bij de Belgische asiendiensten niets eerder hebt verteld over uw geaardheid omdat u beschaamd was, omdat u uw geaardheid in Nigeria zo lang verborgen hebt moeten houden, staat immers haaks op uw andere verklaringen over de beleving van uw beweerde biseksuele geaardheid in de Verenigde Staten en in Denemarken, en ten aanzien van uw vrienden en familie in Nigeria.** Van 1981 tot 2002 woonde u in de Verenigde Staten. U gevraagd hoe u om ging met uw homoseksualiteit in de Verenigde Staten verklaarde u "vrij, geen probleem, in de VS, ze zijn meer open, zoals we hier neerzitten, als een gay man binnenkomt, hij kan makkelijk zien en zeggen "hé, hey je ziet er goed uit", **het is geen verleggen iets, ze zijn niet beschaamd.** Als je biseksueel bent in de VS, het enige ding is dat je niet kan huwen, maar tegelijkertijd zal ze u niet verlaten omdat je biseksueel bent." (NPO2 p.25). U gevraagd wat dit concreet voor u inhield om uw seksualiteit vrij te beleven, verklaarde u "je moet niet over uw schouder kijken of iemand u in de gaten houdt, of met wie je omgaat en niet, in de VS gaat hen dit allemaal niet aan, je hebt uw eigen leven te leven. Families komen en ze verwelkomen hen, het is geen verschil. Maar in Afrika kan je dit niet doen. **In de VS als je gay bent, of lesbian so what,** in Afrika kan je dat niet doen. Tenzij als er iemand is die niet houdt van die geaardheid, maar ze zullen je er niet over aanspreken, maar daar je hebt overal clubs, ze hebben hun eigen clubs, hun eigen plaats, hun eigen bars en alles, **alles is open, geen probleem,** mensen vallen hen niet lastig(...)" (NPO2 p.26). Bovendien verbleef u op het moment dat u uw persoonlijk onderhoud op het CGVS had (5 oktober 2020) reeds twee jaar en een half in België (2 mei 2018), net als de Verenigde Staten een land waar men zijn homo- of biseksualiteit vrij kan beleven.

Het feit dat u verklaarde uw homoseksualiteit of biseksualiteit in de Verenigde Staten openlijk en vrij te beleven, wringt met uw bewering dat u in België te beschaamd zou zijn geweest om van bij het begin van uw asielprocedure eerlijk te zijn over uw geaardheid. Immers mag van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, in het kader van zijn plicht tot medewerking, redelijkerwijze worden verwacht dat hij van bij de aanvang van de asielprocedure alle essentiële elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op een zorgvuldige, nauwkeurige, coherente en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek, zodat op grond ervan kan worden nagegaan of er met betrekking tot de asielzoeker aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, te meer aangezien het feit dat iemand een verzoek om internationale bescherming indient op zich al een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoeker bieden.

Het feit dat u verklaarde dat u na het ontvangen van uw negatieve beslissing in België, naar huis belde en uw familie in Nigeria u zelfs vroeg "maar zei je dat je gay bent?" en ik zei nee, en ze zeiden "waarom niet?". is veelzeggend (NPO2 p.5). **Immers blijkt hieruit, dat uw familie niet alleen op de hoogte is van uw beweerde geaardheid, maar dat zelfs zij verwachtten dat u dit zou vertellen bij uw verzoek**

om internationale bescherming. Dat u, ondanks de aanmoediging van uw familie, nog steeds niets zou gezegd hebben wanneer u in beroep ging tegen diezelfde negatieve beslissing, ondermijnt sterk de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Wanneer u door de protection officer gevraagd werd om welke reden u besloot naar Denemarken te gaan, nadat uw verzoek in België werd geweigerd, verklaarde u: "Omdat ik de hoop verloor, omdat ik, **via mijn advocaat, ik zei "ik ben gay", en ze zeiden "waarom zei je het niet?"**". En ik zei "omdat ik beschaamd was", want in Nigeria, was er een wet, die werd uitgevaardigd tegen LGBT, de Same Sex Prohibition Marriage Bill, het werd uitgevaardigd in 2014 door de toenmalige president van Nigeria Goodluck Jonathan." (NPO2 p.7). Het is weinig geloofwaardig, indien u werkelijk homoseksueel was, en dit zou hebben gezegd tegen uw advocaat in België, dat uw advocaat u niet zou hebben aangespoord om dit dan toch ten minste in het kader van uw beroepsprocedure te vertellen.

Ook uw verklaringen over uw verblijf in Denemarken ondergraven de geloofwaardigheid van uw bewering dat u "te beschaamd" was om in België de waarheid te zeggen over uw geaardheid. Zo verklaarde u dat u bij aankomst in Denemarken niet wist waar u naartoe moest gaan. U ontmoette een man in het station en legde aan hem uw situatie en alles uit. Toen deze man u vroeg of u een probleem hebt met LGBT mensen, antwoordde u meteen rechtuit en zei "nee nee, ik ben ook gay". (NPO2 p.5) Deze man, die N. heette, stelde u vervolgens voor dat u bij hem en zijn partner An. kon verblijven. Toen u reeds ongeveer twee weken verbleef bij N. en An., probeerde N. u plots te versieren. Hij eiste van u dat u seks met hem zou hebben, anders zou hij u op straat zetten. U wees hem initieel af, omdat u niet tussen N. en zijn partner wou komen, maar toen u zag dat N. het serieus meende, en u vreesde om op straat te belanden, besloot u uiteindelijk te doen wat hij wou. (NPO2 p.5-6). U voelde zich hier heel slecht bij, omdat u gedwongen seks had met N. achter de rug van An.. Omdat u schrik had dat An. het zou te weten kunnen komen, en er dan misschien politie bij aan te pas zou komen, besloot u weg te rennen en ging u terug naar het station. In het station benaderde u een man en u zei hem "ik ben gay, en zo en zo (...) ik ben hier en zo en zo geweest, en dit is wat gebeurde." (...) (NPO2 p.6).

Het is opnieuw zeer verwonderlijk te noemen dat u enerzijds gedurende de gehele asielprocedure in België nooit hebt gesproken over het feit dat u gay was, maar dat u anderzijds bij aankomst in Denemarken onmiddellijk tegen de eerste de beste vreemde persoon die u ontmoet in het station vertelt dat u gay bent. Uit uw verklaringen blijkt overigens niet dat dit iets éénmalig is, immers deed u hetzelfde nogmaals na de hele situatie met N. en An.. Het dient te worden opgemerkt dat uw gedrag in Denemarken en het feit dat u dáár klaarblijkelijk geen schaamte voelde om te vertellen dat u gay was, niet in overeenstemming is met uw voorgehouden schaamte ten aanzien van de Belgische asieldiensten om van bij het begin al uw motieven, en dus ook uw beweerdte vrees omwille van uw geaardheid, kenbaar te maken.

Het feit dat u in uw tweede verzoek uit het niets plots komt aanzetten met een compleet nieuw motief, namelijk dat u vreest naar Nigeria terug te keren omwille van het feit dat u gay bent, komt opportunistisch over en vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerdte seksuele oriëntatie.

Wat betreft de door u beschreven feiten van seksuele dwang in Denemarken tijdens uw verblijf bij de zogenaamde N. en An., dient overigens te worden opgemerkt dat ook hier weinig geloof aan kan worden gehecht. Ten eerste zijn uw verklaringen inconsistent tussen wat u over deze personen op de DVZ hebt verklaard en op het CGVS.

Zo verklaarde u op de DVZ dat u werd uitgenodigd door een zekere N. om koffie te drinken en dat diens partner L. heette (Verklaring volgend verzoek dd.17/01/2022 vraag 15). Op het CGVS verklaart u dan weer dat de partner An. heette, en dat L. de familienaam was van één van de twee, maar dat u niet meer weet wie. U voegt er aan toe dat u hen gewoon altijd bij hun naam noemde en dat u denkt dat de familienaam van één van de twee L. was (NPO2 p.6). Het is overigens opmerkelijk dat u verklaarde hen beiden bij hun voornaam te noemen, terwijl de namen An. en N. eigenlijk twee vaak voorkomende Deense familienamen zijn, betekend "zoon van N." en "zoon van A." (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat dit dan ook de voornaam zou zijn van deze twee personen is op zijn minst vreemd te noemen, en wekt de indruk dat uw verklaringen gefabriceerd en niet op de realiteit gestoeld zijn. Verder is het ook weinig overtuigend dat u zogenaamd zou 'gedwongen' worden om seks te hebben met N., terwijl verder uit uw verklaringen gewoon blijkt dat u kon vetrekken wanneer u wou. U verklaarde immers dat u wegliep op een dag toen het koppel naar de kerk ging en u zei dat u thuis bleef omdat u ziek was (NPO2 p.6)."

Verzoeker biedt geen dienstig verweer tegen voormelde pertinente en terechte motiveringen, die grondslag vinden in het administratief dossier.

Verzoeker herhaalt in het verzoekschrift dat hij beschaamd was om zijn biseksuele geaardheid te vermelden tijdens zijn eerste verzoek en herneemt zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen, maar gaat hiermee geheel voorbij aan de voormelde omstandige en draagkrachtige motiveringen.

Er dient worden vastgesteld dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS herhaaldelijk de kans kreeg om het onvermeld laten van zijn homoseksuele geaardheid te verklaren, maar dat hij bleef steken in weinig overtuigende verklaringen die bovendien haaks staan op zijn eigen gedrag (notities van het persoonlijk onderhoud van 1 april 2022 in het kader van onderhavig tweede verzoek om internationale bescherming (hierna: notities van het persoonlijk onderhoud 2), p. 19-20). Immers, verzoekers bewering dat hij de Belgische asiendiensten niets eerder heeft verteld over zijn geaardheid omdat hij beschaamd was, is manifest onverzoenbaar met zijn verklaringen inzake de openlijke en vrije beleving van zijn beweerde biseksuele geaardheid in de Verenigde Staten en in Denemarken, alsook ten aanzien van zijn vrienden en familie in Nigeria (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 5-6, p. 25-26). Verweerder wees er dan ook terecht op dat in sommige gevallen begrip kan worden opgebracht dat een verzoeker niet onmiddellijk zijn geaardheid durft te onthullen bij de asiendiensten omwille van bepaalde gevoelens van schaamte, maar dat dit geenszins opgaat voor verzoeker. Verzoeker herhaalt louter dat hij beschaamd was, wat geen afbreuk kan doen aan de beoordeling van verweerder in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij zijn geaardheid wel durfde te uiten aan individuen (zoals An. en N. uit Denemarken), maar niet ten aanzien van de Belgische overheid omwille van zijn problemen met de Nigeriaanse autoriteiten, dient opgemerkt dat het verzoek om internationale bescherming op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoeker bieden. De behandeling van een verzoek om internationale bescherming geschiedt in vertrouwen en “vrees” kan geen reden zijn om in het onthaalland onjuiste informatie omtrent het asielrelaas te debiteren. Daarenboven is aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen inherent het vertrouwen in de autoriteiten, waaraan men de bescherming vraagt, verbonden.

Bijgevolg kan, gelet op wat voorafgaat, niet worden aangenomen dat verzoeker omwille van beschaamdheid of angst zijn homoseksualiteit niet eerder vermeldde aan de Belgische asielinstanties.

Te dezen dient benadrukt dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De asielzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas.

De vaststelling dat verzoeker zijn homoseksuele geaardheid én de problemen waarmee hij ten gevolge van deze geaardheid in Nigeria werd geconfronteerd niet heeft vermeld bij zijn eerste verzoek om internationale bescherming, ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden geaardheid en problemen op fundamentele wijze.

6. Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat verweerder het vreemd vindt dat hij zijn geaardheid in de Verenigde Staten vrij beleefde en dat zijn familie op de hoogte zou zijn van zijn geaardheid en dat dit zijn vrees relativeert, gaat verzoeker uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing.

Zo wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat de vaststelling dat verzoeker open is over zijn geaardheid in de Verenigde Staten en ten aanzien van zijn familie in Nigeria, haaks staat op verzoekers bewering dat hij zijn geaardheid bij de indiening van zijn eerste verzoek om internationale bescherming omwille van schaamte zou verzwegen hebben. Het loutere feit dat verzoeker zijn geaardheid openlijk zou beleven, doet verweerder bijgevolg niet besluiten tot de ongeloofwaardigheid ervan.

7. Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat zijn voornaamste vrees niet ten aanzien van zijn familie is, maar ten aanzien van zijn omgeving en de Nigeriaanse samenleving. Hij verwijst naar algemene informatie inzake de situatie in Nigeria voor personen met een homoseksuele geaardheid.

De door verzoeker in het verzoekschrift geciteerde landeninformatie betreft de situatie van personen met een homoseksuele geaardheid in Nigeria. Aangezien verzoekers voorgehouden homoseksuele

geaardheid gelet op wat voorafgaat niet wordt aangenomen, is de verwijzing naar dergelijke informatie niet dienstig. Deze vormt evenmin een bewijs van verzoekers homoseksuele geaardheid.

8. Verder motiveert verweerder in de bestreden beslissing op goede gronden dat de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen verder wordt ondermijnd door het feit dat hij compleet tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent zijn verblijf in Nigeria en de aanleiding van zijn vertrek uit Nigeria tijdens zijn eerste verzoek en zijn volgend verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat het moeilijk is om zich de verblijfplaatsen met jaartallen te herinneren en wijst erop dat hij verschillende keren verhuisd is, in verschillende landen heeft gewoond en bijzonder veel heeft meegemaakt. Dergelijke uitleg kan echter de door verweerder vastgestelde manifeste tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen aangaande zijn verblijfplaatsen en de aanleiding van zijn vertrek uit Nigeria niet verschonen. Verweerder motiveert als volgt:

*“Zo verklaarde u in uw **eerste verzoek om internationale bescherming** op het CGVS dat u van 2002, toen u terugkeerde van de Verenigde Staten, tot 2010 bij uw moeder en uw schoonzus in Lagos verbleef (NPO1 p. 10-11). Het huis van uw moeder was gelegen op het adres 134 Ibadan straat in Ebute Meta in Lagos (NPO1 p.13). Omdat u in Lagos geen job kon vinden als piloot en de apothekerszaak van uw vader bankroet was gegaan, besloot u naar Kano te gaan, omdat uw vriend De. u over een goed betaalde job-kans had verteld met het sproeien van pesticiden. U hoopte met het geld dat u zou verdienen in Kano terug naar de VS te kunnen keren (NPO1 p.10-13). U werkte in Kano van 2010 tot eind 2014 in de wijk Sabon Gari. Eind november 2014, terwijl u op het werk was, gebeurde er een aanslag op de markt in Kano door Boko Haram. Hierna kon u uw werk als pesticiden besproeier niet meer hervatten omdat Boko Haram vooral in die regio actief was waar u normaal werkte. Daarom besloot u in januari 2015 naar Libië te gaan via Niger, omdat u had gehoord dat er daar andere job opportuniteiten waren (NPO1 p.19-22).*

***Tijdens het persoonlijk onderhoud van uw tweede verzoek komt u echter plots met een compleet ander verhaal aanzetten.** Zo verklaarde u immers, dat u weliswaar een familiehuis hebt in Lagos, maar dat u sinds uw vader overleed, bij uw moeder en schoonzus woonde in Ibadan, op het adres O.C.n°42. U verklaarde dat u bijna 20 jaar op dit adres woonde, en dat u van hieruit vertrok in 2015 (NPO2 p.8). Echter, wanneer u door de protection officer wordt geconfronteerd met het feit dat u tijdens uw eerste verzoek verklaarde dat u naar Kano state ging, past u plots uw verklaringen aan, en verklaart u “In 2015 ging ik naar Kano state. Nee, ik was in Kano state in 2015, ik denk dat ik hier in O.C. vertrok in 2014, en dan was ik 1 jaar in Kano state en dan ging ik vandaar naar Libië.” (NPO2 p.8). Op de DVZ verklaarde u dan weer dat u naar Kano state ging in 2013 of 2014 (Verklaring volgend verzoek dd. 17/01/2022 vraag 10). Al deze verklaringen zijn echter opnieuw heel verschillend van wat u tijdens uw eerste verzoek verklaarde, waar u immers verklaarde vijf jaar in Kano state te hebben verbleven. Tijdens uw tweede verzoek verklaarde u bovendien dat u in 2013 zou betrappt geweest zijn door tien mannen aan de interstate brug tussen Lagos en Ibadan, terwijl u seksuele intimiteiten had met vijf andere gay mannen. U en de andere gay mannen werden aangevallen en geslagen door de mannen die u betrapten, en u werd zelfs gesneden aan uw linkerarm. Één van deze mannen die u aanviel was uw overbuur Do..*

*Hij traceerde u naar uw huis en leidde in 2017 een bende mensen naar uw huis om uw huis af te branden (NPO2 p.5,11, 35-36). **Het dient te worden opgemerkt dat er aan dit incident nog weinig geloof kan worden gehecht, omwille van het feit dat uw verklaringen compleet tegenstrijdig zijn met uw verklaringen tijdens uw eerste verzoek.** U verklaart immers dat het incident aan de interstate brug zich afspeelde in 2013, terwijl u tijdens uw eerste verzoek verklaarde dat u reeds van 2010 tot 2015 omwille van werk in Kano verbleef, hetgeen bijna 1000 kilometer verder is dan Lagos (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U verklaarde bovendien nog in uw eerste verzoek dat u in 2013 getuige was van een aanval van Boko Haram op de markt in Kano (NPO1 p.22). Dat u dan ook tegelijkertijd zou afspreken met gay mannen aan de interstate brug in Lagos is absoluut niet aannemelijk. Bovendien vermeldde u over dit incident aan de interstate brug ook niets op de DVZ (Verklaring volgend verzoek dd. 17/01/2022). Verder is het weinig overtuigend dat uw overbuur Do. pas in 2017 mensen naar uw huis leidde en uw huis afbrandde, **maar liefst vier jaar later** nadat hij u bij de interstate brug had betrappt terwijl u homoseksuele daden deed, en op een moment dat u zelf niet eens meer in het huis woont. Ook dit ondergraaft sterk de geloofwaardigheid van uw relaas.*

*Bovendien dient te worden opgemerkt dat het evenzeer weinig aannemelijk is, dat u volgens uw verklaringen na de aanval aan de interstate brug in 2013, volgens uw eigen verklaringen nog één à twee jaar in uw huis zou zijn blijven wonen (NPO2 p.8), dit terwijl u wist dat één van uw overburen u had herkend, en u bijgevolg dus een doelwit zou kunnen zijn in uw gemeenschap. **Uw gedrag is niet in overeenstemming met een gegronde vrees voor vervolging en getuigt van weinig voeling met de situatie van homoseksuelen in Nigeria. Immers, indien u werkelijk homoseksueel of biseksueel was, en betrappt werd in de daad door uw overbuur samen met negen andere mannen die onmiddellijk een zeer gewelddadige reactie hadden ten opzichte van u en de vijf andere gay***

mannen, kan verwacht worden dat u hier toch een bepaalde reactie zou tegenover plaatsen of bepaalde maatregelen zou nemen. Het feit dat u nog één tot twee jaar gewoon in uw huis blijft wonen, getuigt niet van een oprechte vrees, en ondergraaft de geloofwaardigheid van dit incident en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele of biseksuele geaardheid.

Het feit dat uw verklaringen bovendien dermate verschillend zijn van uw verklaringen tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming, en dat u uw verklaringen telkens aanpast wanneer u wordt geconfronteerd met tegenstrijdigheden en inconsistenties komt uw algemene geloofwaardigheid niet te goede. Overigens dient te worden opgemerkt dat reeds eerder uit uw verklaringen bleek dat u er niet voor terugdeinst de asielinstanties te misleiden. In Italië gaf u bij aankomst immers een compleet andere naam op "As.O.", dan degene die u in België hanteert (zie Verklaring volgend verzoek dd. 17/01/2022 en NPO1 p.6).".

Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht, zijn terecht en pertinent, en vinden steun in het administratief dossier. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging of ontkrachting van bovenstaande motieven.

Verzoeker kan zijn eigen stilzwijgen over zijn geaardheid tijdens het eerste verzoek om internationale bescherming niet aanwenden ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen over zijn verblijven en de chronologie ervan. Hierboven werd immers reeds vastgesteld dat verzoeker geen bevredigende verklaring heeft voor het onvermeld laten van zijn homoseksuele geaardheid.

9. Tot slot verwijst verzoeker in het verzoekschrift naar zijn reeds afgelegde verklaringen inzake zijn relaties met mannen. De loutere herneming van zijn verklaringen betreft echter geen dienstig verweer tegen de terecht vaststellingen en gevolgtrekkingen van verweerder in de bestreden beslissing aangaande zijn relaties.

Dienvolgens blijkt:

- tijdens verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming vermeldde hij enkel de heteroseksuele relaties die hij heeft gehad (notities van het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming van 5 oktober 2020 (hierna: notities van het persoonlijk onderhoud 1), p. 9-10, p. 12, p. 16-19);
- over (zijn relatie met) B.O. legt verzoeker doorheen zijn opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming verschillende inconsistente verklaringen af – onder andere dat B.O. het enerzijds niet kon verdragen dat verzoeker biseksueel is, maar anderzijds zelf ook op vrouwen viel en verzoeker steunde om op te zijn over zijn seksualiteit (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 18) – die de geloofwaardigheid van zijn beweerde geaardheid op de heling zetten (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 12, p. 18; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 29-31)
- indien verzoeker daadwerkelijk homo- of biseksueel is, kan niet worden aangenomen dat verzoeker van bij het begin van zijn relatie met een Nigeriaanse vrouw steeds het risico zou nemen om zijn homoseksualiteit te openbaren, gezien homoseksualiteit in Nigeria taboe is (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 29-30);
- wat betreft zijn relatie met T.B. legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over de reden waarom hij niet huwde (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 18; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 15-16, p. 30);
- wat betreft zijn relatie met T.A. legt verzoeker inconsistente en ondoorleefde verklaringen af over het moment van en de omstandigheden waarin ze verzoeker zag kussen met een man (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 13, p. 15-16);
- verzoeker doet met zijn verklaringen uitschijnen als zou hij slechts één lange en serieuze relatie hebben gehad, met D., terwijl uit zijn verdere verklaringen plots blijkt dat hij zogenaamd meerdere langdurige en serieuze relaties zou hebben gehad met mannen (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 17-19, p. 26, p. 27).

Op grond van voormelde motieven kon verweerder terecht besluiten dat de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde biseksuele geaardheid verder wordt ondermijnd door het feit dat verzoeker er eveneens niet in slaagt om consistente en overtuigende verklaringen af te leggen aangaande de verschillende hetero- en homoseksuele relaties die hij heeft gehad. Verzoeker komt niet verder dan het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake zijn homoseksuele relaties, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

10. Verweerder concludeert met recht en reden als volgt:

“Gelet op wat voorafgaat kan reeds worden besloten dat u uw homo- of biseksuele geaardheid allerm minst aannemelijk hebt gemaakt. Uw verklaringen zijn niet alleen voortdurend tegenstrijdig en inconsistent, ze getuigen ook niet van een oprechte en doorleefde beleving van een biseksuele of homoseksuele persoon in een maatschappij die hier uiterst vijandig tegenover staat zoals Nigeria. Uit uw verklaringen blijkt dat u slechts weinig voeling hebt met de situatie van de LGBT gemeenschap in Nigeria. Dit blijkt bijvoorbeeld ook uit bepaalde uitspraken die u deed in verband met uw bewustwording over uw zogenaamde biseksualiteit, die niet getuigen van een doorleefde en diepgaande reflectie over uw ‘normafwijkende’ geaardheid. Zo verklaarde u bijvoorbeeld dat u over gays en lesbians begon te leren door bepaalde Amerikaanse films te kijken. U gevraagd of u voor u deze films zag nog nooit van gays en lesbians had gehoord, verklaarde u “We hoorden erover, maar het is geen prioriteit, het is geen big deal, want we waren klein. Wanneer we [u en C.] dit deden dit ‘lovey dovey’ en alles, we stonden er niet bij stil (...)” (NPO2 p.23). Wanneer de ouders van C. met hem een hartig woordje hadden gesproken over gays en lesbians, naar aanleiding van het ‘ongepaste’ gedrag dat uw moeder tussen u en C. zou hebben opgemerkt, verklaarde u “Dat is toen C.s ouders tegen C. vertelden over lesbians en gays. En dan bracht hij dit aan mijn aandacht en dan zeiden we tegen elkaar “als we gay zijn, laat het zo zijn. Ik hou van je, ik hou ook van jou.” (...) (NPO2 p.23). Uit deze verklaringen blijkt amper enige reflectie over het feit dat het gedrag van u en C. werd gepercipieerd als problematisch, zelfs in tegendeel. Uw verklaringen geven aan dat u de realisatie dat u gay was in een maatschappij die hier vijandig tegenover staat zomaar lijkt te accepteren, hetgeen weinig doorleefd overkomt. Nochtans is redelijk te verwachten dat de homoseksuele bewustwording in een homofobe Nigerese samenleving een uitermate ingrijpende en beangstigende realisering uitmaakt. Dit denkproces blijkt echter niet uit uw verklaringen.”

Bij gebrek aan enig verweer worden voormelde terechte en pertinente motiveringen bijgetreden door de Raad.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staat Lagos geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M.DE WEERDT

W. MULS